

Nr 126.

Av herr **Henriksson**, om sänkning av statsrådets löner.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under 11 huvudtiteln, riksdags- och revisionskostnader m. m., föreslagit sänkning av riksdagsledamöternas arvoden, varigenom för nästa budgetår en besparing av i runt tal 375,000 kr. beräknas kunna vinnas.

Departementschefen framhåller, att berörda arvoden bestämts vid en tid med avsevärt lägre penningvärde än det nuvarande, nämligen åren 1920 och 1921. Då indextalet levnadskostnadernas ökning år 1921 var i genomsnitt 241 men för 1931 endast 159, utgör sänkningen 34 procent. Med denna levnadskostnadssänkning som utgångspunkt har departementschefen föreslagit en minskning av dagtraktamentena för samtliga ledamöter av riksdagen med 7 kronor, alltså för ledamot, som är bosatt å sammanträdesorten, från 24 till 17 kronor och för annan ledamot från 32 till 25 kronor, motsvarande 29 respektive 22 procent av de nuvarande arvodena.

Detta Kungl. Maj:ts förslag är enligt min mening fullt i sin ordning. Riksdagen bör själv gå före med gott exempel, när det gäller den nedskärning av utgifterna, om vars nödvändighet i nuvarande statsfinansiella läge alla synas vara ense.

Emellertid synes kunna ifrågasättas, om det icke vore lämpligt att utsträcka den föreslagna beskringen till att omfatta även anslagen till statsrådets löner. Dessa utgå f. n. med 30,000 kronor till statsministern, 40,000 kronor till ministern för utrikesärendena samt 24,000 kronor till övriga statsråd jämte dyrtidstillägg.

Då statsrådslönerna tidigare icke höjts i samma proportion som riksdagsmännens arvoden, torde sänkningen även böra bliva lägre. För min del skulle jag därvid vilja föreslå 15 procents nedsättning och hemställer,

att riksdagen ville besluta sänka av Kungl. Maj:t äskade anslag till statsrådets löner för nästa budgetår med 15 procent.

Stockholm den 22 januari 1932.

And. Henriksson.

